

«Ρήνου» τῇ 17 Ἀπριλίου. Οἱ ἔρευνηται, ἀφοῦ διατρίψωσιν ἡμέρας τινὰς ἐν San Francisco, θὰ μεταβῶσι νὰ ἐξερευνήσωσι τὴν χερσόνησον τῶν Tchouhitchis, εἰς τὰς περὶ τὸν Βερίγγειον πορθμὸν νήσους καὶ τὴν Alaska, ἐνθα θὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς κατάρτισιν ζωολογικῶν συλλογῶν καὶ εἰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις. Τὸ ταξίδιον τοῦτο θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος.

— Οἱ ὠρολόγοιοι τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ πόλεως Chaux-de-Fonds ἀστέτηρος ἀρχολοῦνται πρὸς διοργάνωσιν ἐκθέσεως κατὰ τὸν προσεχὲς Ἰούλιον, ἥτις θέλει περιλαμβάνει δύο διακεκρίμενας συναγωγὰς. Ἐν τῇ πρώτῃ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς 5 τμήματα καὶ 19 κλάσεις τὰ ἔργα τῆς ἑλβετικῆς ὠρολογιοποιίας, ἥτοι ὠρολόγια παντός εἴδους, ὄργανα κινήσεως, τμήματα μηχανημάτων μεμονωμένα καὶ θήκαι. Ἐν τῇ δευτέρᾳ θὰ περιλαμβάνωνται τὰ χρήσιμα εἰς τὴν ὠρολογιοποιίαν ἔργα λεῖα καὶ μηχαναὶ ἐξωνυχωρῶν. Ἡ συναγωγὴ αὕτη θὰ διαιρηθῇ εἰς 5 τμήματα καὶ 12 κλάσεις. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ ἔχῃ πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν γενομένην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Γενεύῃ.

— Ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Μάρτιον ἀρξαμένης καὶ ἐκδιδῆται ἐν Νεαπόλει ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος Πομπητίας, γράφει ὁ «Παρνασσός», σημειοῦμεν περὶ τῶν ἐν τῇ ὁμωνύμῃ πόλει τῶν μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἔ. ν. γενομένων ἐορμημάτων τὰ ἑξῆς:

Εὐρέθη μία οἰκία, ἐν τινι δωματίῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τέσσαρες ἀῖται: λόγος καὶ καλὸς διατετηρημένος τοιχογραφία, ἀλλὰ τοιαῦτα ὥστε νομίζειν ὅτι εἶνε μᾶλλον παρωδία οὕτως εἰπεῖν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα παριστάνουσι.

Ἡ πρώτη ἀπεικάζει τὸν Ὑλαν, καθ' ἣν ὥραν, ἐνθ' ἐλάμβανεν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς, γέμετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν νεμφῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ φαίνεται ὁ Δούριος ἔκκος πομπεύμενος ὑπὸ τῶν χαϊρόντων καὶ ἀλαλζόντων Τρώων μακρὰν φαίνεται φεύγουσα ἡ Κασάνδρα. Ἡ τρίτη παριστάνει τὸν μῦθον τῆς Ἀρτέμιδος, ἡ δὲ τετάρτη τὸν Περσέα μέλλοντα νὰ λυτρώσῃ τὴν δεσμωτὴν Ἀνδρομέδαν. Τὸ τέρας τὸ παραφυλάττον τὴν ἡρώδα, χύνει ἄφθονον ὕδωρ ἐκ τῶν μυκτηρῶν, εἶνε δὲ ἐξεργασμένον ἐπιμελέστερον ἢ τὰλλα τῆς τοιχογραφίας ταύτης μέρι.

Ἐν ἄλλῳ δὲ μικροτέρῳ δωματίῳ διεσώθη μία μὲν τοιχογραφία ἀρίστη ὡσαύτως διατηρηθεῖς ἀπεικάζουσα τὸν Ἀρην καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἑτέρα δύο γυναῖκες, ὧν ἡ μὲν κρατεῖ λόγχην καὶ ῥίπιδι, ἡ δὲ δύο λόγχας καὶ ἀνδρὰ ἀσπιδόφορον. Κατὰ γῆς φαίνονται αἱ χαλκαὶ αὐτοῦ κνημίδες. Ὑπάρχει δὲ ἐκεῖ πρὸς τοῦτοις καὶ τεμάχιον τοιχογραφίας, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ Ἔκτωρ.

Τέλος εὐρέθη καὶ οἰκία, ἥς ἡ εἴσοδος εἶνε βεβαίως πρὸς τὸ μῆλιν ἀνασκαφὴν μέρος. Ἐχει δὲ ἡ οἰκία αὕτη πλουσιωτάτην τὴν διακόσμησιν. Ὑπάρχουσιν ἐκεῖ δύο κιονίσκοι ἐξ αἰγυπτιακῆς ἀργίλλου, οἵτινες θὰ ἐχρησίμευον βεβαίως ὡς τινες βάσεις, εἶνε δ' ἐκάτερος δι' ἀναγλύφον κεκοσμημένος καὶ εἰκόνων κεφαλῶν φιλοσόφων, αἵτινες εἶνε σπουδαϊότατον εὐρημα καὶ ἔνεκα τῆς σπάνεως τῶν τοιοῦτων εἰκόνων καὶ διὰ τὸ κρυσταλλικὸν κυανοῦν σμάλτον ποικίλων ἀποχρώσεων, ὅπερ περιβάλλει αὐτάς.

Καὶ δύο ἀγαλμάτια εὐρέθησαν, Ἑρακλέους καὶ γυναικὸς περιβεβλημένης πολυτελεστάτων ἱμάτων. Ἐν τινι δωματίῳ τῆς αὐτῆς οἰκίας τοιχογραφία τις ἀπεικάζει τὸν Πολύφωμον βόσκοντα τὸ ποίμνιόν του καὶ διακρίνοντα τὴν Παλάτιαν ἐπὶ ἑκποῦ θαλάσσης, ὅστις εἶνε ἀκριβέστατα ἐξεργασμένος. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς πάσας σχεδὸν τὰς σωζόμενας παραστάσεις τῆς Γαλατίας, ἡ νηρὴς παρίσταται ἐπὶ θαλάφῃ. Εὐρέθη ἐν ἄλλῃ τοιχογραφίᾳ καὶ Ἀρτεμις λουσμένη καὶ ἀπειλούσα τὸν Ἀκταίωνα.

Ἐν Παρίσις ἐτελεύτησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Duvergier de Hauranne, εἰς τῶν πρωταγωνιστησάντων ἄλλοτε ἐν ταῖς γαλλικαῖς Βουλαῖς καὶ συγγραφεὺς τῆς πολυτόμου ἐστορίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἐν Γαλλίᾳ. Ἐτελεύτησεν ὡσαύτως ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Συνταγματικῆς» Γρενιέ, πρῶην τρόφιμος τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, περιβόητος ἐπιμισελληνισμῷ.

Κατ' αὐτὰς συνελθόντες * * * ἄνθρωποι τινες ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς σύστασιν «Συλλόγου» πρὸς συλλογὴν καὶ διατήρησιν τῶν σωζομένων ἔργων τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης. Ἐξελέχθη δὲ ἡδ' ἐπιτροπὴ ἑκ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Καλογερά, τοῦ ὀφηγτοῦ κ. Σ. Λάμπρου καὶ τοῦ ἀρτ. ἐκ Γερμανίας ἐπανελθόντος θεολόγου κ. Σ. Παπαγεωργίου, ἑνα συντάξῃ

τὸν κανονισμὸν τοῦ συλλόγου. Ὁ σύλλογος θὰ ζητήσῃ νὰ προσαρτηθῇ ὡς παράρτημα εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν.

— Ἐν Καστελλίῳ τῆς Κισσάμου Κρήτης, Ὁθωμανὸς τις ἀνασκάπτων ἀγρόν, εὗρε πλάκα μαρμαρινὴν συντετριμμένην, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος καὶ σχῆμα λέοντος, περιστρεφόντος τὴν ἐν εἰδῇ σφαίρας ἡλίου. Πλὴν τῆς πλακῆς τούτης εὐρέθησαν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει καὶ πέντε μαρμαρίνοι ὠραίαι κατασκευῆς. Εἰς τούτων φέρει πρὸς τὴν κορυφὴν κάτωθεν τοῦ κιονοκράνου τὰς λέξεις: «Ἀγαθὴ τύχη».

— Σπουδαῖον ἀποφασισθὲν «πατριαρχικὸν καὶ βασιλικὸν ἀνεκδῶτων» δημοσιεῖται προσεχῶς ἐν Ἀθήναις ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Μ. Γ. Γεδεών. Τὸ Α' μέρος ἀποτελοῦσιν ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸ ἅγιον Ὅρος καὶ συλλεγμένα ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Πάτμου, Ἀθῶνος, Θεσσαλίας καὶ ἀλλαχόθεν. Τὸ Β' πληροῦς χρυσόβουλλα καὶ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸν πατριαρχικὸν κατάλογον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν κατὰ τὸν Ι' - ΙΓ' αἰῶνα κατὰστασιν τῶν ἐπαρχικῶν Κασσάνδρας, Θάσου, Καλύμνου, Λέρου, Κυκλάδων ἢ καὶ τὴν Βυζαντινὴν νομολογίαν, δημοσιεύονται δὲ καὶ 30 χρυσόβουλλα καὶ τιττάκια διαφόρων αὐτοκρατόρων.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ν. Μαυροκορδάτου, δεκανέως ἐν τῷ 8 πεζικῷ τάγματι ἐδημοσιεύθη ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ «Ὁ δολιχὸς τοῦ δεκανέως ἐν ἐκστρατείᾳ».

— Ἐξεδόθη νέα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρνασσία», ἐπανελήθη δὲ ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος τὰ «Ἡμερήσια Νέα».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κατ' αὐτὰς θεμελιουμένης ἐνταῦθα οἰκίας τινὸς πρὸς νότον τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, τοῦ παρὰ τὴν Μητροπολιν, εὐρέθησαν εἰς μέτριον βάθος πλάκες τινὲς μαρμαρίναι μεγάλαι καὶ παχεῖαι καὶ κίωνων δύο ἀρραβῶτων σώματα καὶ ἄλλα ὀγκώδεις λίθοι διαφόρων ἐποχῶν ἀνὰ μικτοὶ εἰς τὰ χρώματα, οἱ δὲ ἐντόπιοι λέγουσιν, ὅτι αὐτοῦ ποῦ ἦτο ἐκκλησία τοῦ Σωτήρος. Ἐκ τῶν λίθων τούτων εἰς εἶνε εὐμεγέθης, τετραγωνικὸς ὁμήτιος καὶ ὅλος μὲν ἀκόσμητος ἀρχιτεκτονικῶς, σφῶν δὲ κατὰ τὴν ἐπάνω ποτὲ ἐπιφανείαν τοῦ κοίλωμα πρὸς ὁδοποιὴν ἀναθημάτων γλυπτῷ, ἔχει δ' ἐπὶ μιᾷς τῶν καθέτων ἐπιφανειῶν τοῦ ἐπιγραφὴν τοῦ δ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, ἥς ἡ ἐπικεφαλὴ λέγει:

«Αἰγιήδης πρυτάνεις ἀνέθηκεν οἱ ἐπὶ Νικομάχῳ ἀρχόντῳ στεφανωθέντι ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἀρετῆς ἐνεκ(εν καὶ δικαιοσύνης)».

Ἐκονταί εἰς τρεῖς στήλας καὶ μικροτέροις γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν στεφανωθέντων μετὰ τῶν τῶν πατέρων των, ἀνευ δὲ δημοτικῶν. Ταῦτα δὲν εὐκολύνθημεν ν' ἀντιγράψωμεν χθὲς, ὅτε εἰδομεν τὸν λίθον, ἔνεκα τῆς νῦν πλαγίως θέσεως τοῦ καὶ ἄλλων δυσχερεῶν. Ὁ κτίων τὴν οἰκίαν κ. Ἰω. Πικρὸς ὁπερὶ τὴν ἀπαρχώρησιν τὸν λίθον εἰς τὰς δημοσίας ἡμῶν συλλογὰς, καὶ τότε θὰ εἶνε δυνατόν ν' ἀντιγραφῶσιν εὐκολότερον καὶ τὰ πολλὰ κύρια ὀνόματα. Ὁ ἀρχων Νικομάχος γνωστὸν ὅτι ἤρξε τῷ 341 πρὸ Χριστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1881.

(«Παλιγγενεσία»)

Σ. Α. Κ.

ΒΙΒΛΙΑ

2376. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος ΙΑ', 24 Μαΐου 1881. Ἀριθ. 282 (230). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντωνίου [Μυθιστορία] Ἰ. Ρουφίνου. Μετάφρ. Ἀγγελῶ Βλάχου. — Βέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροῦ). — Θνήσκοντες Πάπαι. — Ἡ ἀγορὰ τῶν κυνῶν ἐν Παρίσις. — Ἡ ὠρολογιοποιία ἐν Ἑλβετίᾳ. — Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ ἀλεξιδόχιον. — Πλύσιμον τοῦ στομάχου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2377. Περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Ἰωάννου Ἀργυριάδου, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας. 1881. 8ον, σελ. 36.

2378. *Histoire Grecque* par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 13.